

Tony's gear

'Ik heb jarenlang op een Fender Precision gespeeld, maar die lag al lange tijd defect thuis. Toen vroeg ik Seymour Duncan nieuwe elementen te sturen. Ik sla nogal hard aan, omdat ik een contrabas gewend ben, en de nieuwe elementen overstuurden gelijk. De derde of vierde set die ze stuurden was het meest 'vintage' en die werkte goed op deze bas. Ik heb er roundwoundsnaren op en dat klinkt zo goed! Als ik kleinere gigs doe, neem ik een Warwick Infinity mee of een Lakland Decade met Darkstar-elementen. Dat is een geweldige bas. Bij Bob speel ik meestal met een Warwick Single Cut Star Bass over een Hellborg-versterker. Ik ben echt fan van Warwick's bassen en versterkers. Mijn contrabas heeft twee elementen: een voor pizzicato-spel en een voor strijken. Met een ABC-box kan ik schakelen tussen de Star Bass en de twee elementen van de contrabas.'

'Asleep At The Wheel was mijn eerste echte band. Ik was fulltime muzikant! We verdienen nauwelijks iets, maar we konden overleven. We gingen naar Austin waar we Willie Nelson ontmoetten, toen nog met kort haar en zonder baard, en we waren sterren daar! Die outlaw-country kwam net op en we pasten er helemaal bij. We speelden in de Armadillo, we gingen naar de Grand Ole Opry en ik zag daar sterren als Bill Monroe, The Osmond Brothers, Tammy Wynette en Porter Wagoner. We maakten er zelf ook opnames en ze wisten mijn oude Epiphone multiplex-contrabas fantastisch te laten klinken met een enorme RCA ribbon-microfoon. Als ik onze eerste hit Choo Choo Ch'Boogie hoor, geniet ik nog steeds van de sound.'

Urban Cowboy

'Na een paar jaar wilde ik meer jazz spelen en ging ik terug naar New York. Het was 1980 en Urban Cowboy met John Travolta was net uit. Ik wilde eigenlijk aan de country ontsnappen, maar door die film explodeerde het genre in de VS en opeens werd ik ook in New York voor country gevraagd. Ik zag ook veel jazz daar: Dave Holland, Michael Moore, Eddie Gomez, Bill Evans, Dexter Gordon. Zij hadden de jazz uitgevonden en ze leefden nog. Ik speelde met Duke Ellington's Orchestra, deed sessies met Roy Clarke en Gatemouth Brown en ik speelde met drummer Jim Keltner, wat fantastisch was. Een van mijn eerste klussen in New York was met Dr. John en dat was zo intimiderend. Ik kwam net als hij uit New Orleans, ik kende

wel wat Dixieland, Zydeco en Cajun, maar wat hij speelde was zo anders. Ik werd in het diepe gegooid! Ik had bladmuziek, maar het ging er om hoe je het speelde. Toen hij in Such A Night met zijn pianosolo begon, wilde ik hard weggrennen. Ik had nog nooit iemand zo piano zien spelen. Het was beangstigend, haha! Wat een genie. Later heb ik met hem opgenomen; toen was ik er wél klaar voor.

Ondertussen werd ik huisbassist in het Lonestar Café en Tramps. Ik speelde met Buster Poindexter, Bo Diddley, Chuck Berry, Otis Blackwell, Solomon Burke, Irma Thomas en later met Albert Collins in Carnegie Hall. Die gasten speelden bijna allemaal met lokale muzikanten. Ik nam in die tijd ook een plaat op met Buddy Guy.' ▶